

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs
Commissie Wetsvoorstellen

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
T.a.v. de heer S. Weeber
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 27 juni 2022

Betreft: NOB-commentaar wetsvoorstel Fiscale Verzamelwet 2023 (36107)

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel Fiscale Verzamelwet 2023 (hierna: het Wetsvoorstel) en geeft hierbij graag een reactie. Hiermee wil de Orde bijdragen aan de kwaliteit van wetgeving ten behoeve van de rechtszekerheid en rechtsbescherming van burgers en tevens bijdragen aan de ontwikkeling van eenvoudigere, uitvoerbare en te handhaven wetgeving. Daarnaast heeft de Orde een aantal suggesties voor reparatie die een plaats zouden kunnen krijgen in dit wetsvoorstel.

De onderstaande reactie volgt de indeling van de memorie van toelichting (hierna: MvT).

1. Enkele technische verbeteringen in de Wet DB 1965

Als gevolg van de gewijzigde invulling van het begrip ‘geldleningen’ in de voorgestelde wettekst kunnen fiscale beleggingsinstellingen geen afdrachtvermindering meer toepassen op bronbelasting ingehouden op beleggingen die wel kwalificeren als geldlening, maar niet als geldlening in de zin van artikel 10 lid 1 onderdeel d Wet Vpb. Hierdoor kunnen fiscale beleggingsinstellingen bijvoorbeeld geen afdrachtvermindering meer toepassen voor bronbelasting ingehouden op de rente van obligaties. De Orde vraagt zich af of deze beperking berust op een bewuste keuze. De MvT spreekt op dit onderdeel immers van een uitbreiding en niet van een inperking.

2. Voor bezwaar vatbare beschikkingen waarvan bedrag op aanslagbiljet is opgenomen voor bezwaar en beroep onderdeel laten uitmaken van belastingaanslag

De Orde heeft met genoeg kennisgenomen van het voorstel om voor bezwaar vatbare beschikkingen, waarvan het bedrag op het aanslagbiljet is opgenomen, voor bezwaar en beroep onderdeel te laten uitmaken van de belastingaanslag. Dit verbetert de rechtsbescherming van belanghebbenden. De MvT verwijst naar de jurisprudentie over de verliesvaststellingsbeschikking¹ en geeft aan dat deze jurisprudentie onverkort van toepassing blijft. De Orde suggereert, mede omwille van de kenbaarheid, van de gelegenheid gebruik te maken om deze jurisprudentie te codificeren.

3. Afschaffen betalingskorting voorlopige aanslag Vpb

De Orde constateert dat voor de voorgestelde aanpassing van artikel 27a IW geen afwijkend overgangsrecht bestaat. Uit de artikelsgewijze toelichting begrijpt de Orde dat dit betekent dat op voorlopige aanslagen Vpb die worden opgelegd op of na 1 januari 2023, geen betalingskorting meer geldt. Artikel 27 lid 5 Wet Vpb, zoals dat luidde op 31 december 2022, blijft evenwel van toepassing op voorlopige aanslagen Vpb die betrekking hebben op belastingschulden over een tijdvak dat vóór 1 januari 2023 is aangevangen. Dit wekt de suggestie dat de betalingskorting van toepassing blijft voor voorlopige aanslagen Vpb die betrekking hebben op belastingschulden over een tijdvak dat vóór 1 januari 2023 is aangevangen.

De Orde verzoekt te verduidelijken in welke situatie de betalingskorting niet langer van toepassing is. Vanuit het oogpunt van gelijkheid meent de Orde dat de betalingskorting zou moeten gelden voor voorlopige aanslagen Vpb die betrekking hebben op belastingschulden over een tijdvak dat vóór 1 januari 2023 is aangevangen. Anders zou het recht op betalingskorting voor belastingplichtigen met een gelijklopend boekjaar afhankelijk zijn van de datum, waarop hun voorlopige aanslag Vpb wordt opgelegd.

4. Rentestop naheffingsaanslag

Met genoeg heeft de Orde kennisgenomen van de voorgestelde aanpassing van de belastingrenteregeling, zodat ook bij naheffingsaanslagen een rentestop geldt. Voorgesteld is dat bij een naheffingsaanslag die overeenkomstig een verzoek wordt opgelegd, tot uiterlijk 10 weken na de datum van ontvangst van dat verzoek belastingrente in rekening wordt gebracht. Op deze manier wordt de belastingrenteregeling wat betreft de rentestop voor de inkomsten-, vennootschaps- en erfbelasting en de aangiftebelastingen hetzelfde toegepast.

---

¹ Bijvoorbeeld Hoge Raad 13 augustus 2004, ECLI:NL:HR:2004:AQ6917, en Hoge Raad 16 december 2005, ECLI:NL:HR:2005:AU8169.

In de voorgestelde wettekst is opgenomen “*het verzoek wordt op een door de inspecteur aangegeven wijze ingediend*”. In het artikelsgewijs commentaar bij het voorgestelde artikel 30h AWR wordt vermeld dat deze voorwaarde uiteraard niet geldt, indien de inspecteur aan de indiening van een verzoek geen eisen stelt. De Orde gaat er hier tevens vanuit dat bedoeld is dat uit een wettelijke bepaling al dan niet de eisen van indiening van een verzoek volgt. De Orde suggereert derhalve om de desbetreffende passage van de wettekst te wijzigen in “*Voor zover blijkt uit een wettelijke bepaling, wordt het verzoek op een door de inspecteur aangegeven wijze ingediend*”. Mocht niet bedoeld zijn dat uit een wettelijke bepaling al dan niet de eisen van indiening van een verzoek volgt, dan verzoekt de Orde nader toe te lichten, wanneer sprake is van “*een door de inspecteur aangegeven wijze ingediend*”. In elk geval verzoekt de Orde om de voorgestelde wettekst te verduidelijken door de passage van de wettekst te wijzigen in “*Voor zover van toepassing, wordt het verzoek op een door de inspecteur aangegeven wijze ingediend*”.

Als voorwaarde bij de toepassing van de rentestop (zowel in de voorgestelde regeling als bij de thans geldende regeling voor de inkomsten-, vennootschaps- en erfbelasting) geldt dat de (naheffings)aanslag overeenkomstig het ingediende verzoek opgelegd dient te worden. De Orde verzoekt te bevestigen dat deze rentestop alsnog van toepassing is, indien uiteindelijk in het voordeel van de belastingplichtige wordt afgeweken van het ingediende verzoek.

De voorgestelde rentestop treedt in werking per 1 januari 2023 voor naheffingsaanslagen ter zake van loon-, dividend-, bron- en overdrachtsbelasting, belasting van personenauto's en motorrijwielen, accijns, verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken of een in de Wet belastingen op milieugrondslag genoemde belasting die na 1 januari 2023 worden opgelegd. Voor de omzetbelasting is aangegeven dat de rentestop op een later moment in werking treedt, namelijk uiterlijk medio 2026. De motivering hiervoor is blijkens de MvT dat het voor de omzetbelasting uitvoeringstechnisch niet mogelijk is om per 1 januari 2023 uitvoering te geven aan de voorgestelde rentestop. In de ogen van de Orde zou deze rentestop ook voor de omzetbelasting per 1 januari 2023 van toepassing kunnen zijn, ondanks dat het uitvoeringstechnisch niet automatisch toegepast kan worden. De wetgever zou er namelijk voor kunnen kiezen om op te nemen dat de belastingplichtige voor de omzetbelasting kan verzoeken om toepassing van een rentestop conform de aangekondigde regeling, zodat deze rentestop ook voor de omzetbelasting per 1 januari 2023 toegepast kan worden. De Orde verzoekt nader toe te lichten of een rentestop op verzoek voor de omzetbelasting een haalbare optie is.

5. Maatwerk belastingrente

De Orde is verheugd om te vernemen dat een wettelijke bepaling wordt voorgesteld dat maatwerk in de belastingrente mogelijk maakt in situaties, waarin de huidige belastingrenteregeling te hard uitpakt. Uitgangspunt hierbij is dat de belastingplichtige zelf moet verzoeken om toepassing van dit maatwerk.

In de MvT is opgenomen dat, als dit maatwerk wel geautomatiseerd toegepast kan worden (ten aanzien van een of meer belastingmiddelen) of als de inspecteur de mogelijkheid heeft om het maatwerk ambtshalve toe te passen, hiertoe wordt overgegaan. De Orde verzoekt nader toe te lichten ten aanzien van welke belastingmiddelen het vorenstaande van toepassing is.

De voorgestelde bepaling geldt vooralsnog niet voor de loon- en omzetbelasting. In de MvT leest de Orde dat hiervoor bewust is gekozen, omdat het voor deze belastingen uitvoeringstechnisch niet mogelijk is om integraal uitvoering te geven aan de voorgestelde bepaling. Voor deze belastingen dient namelijk een geautomatiseerde wijze van uitvoering beschikbaar te zijn en de verwachting is dat dit niet vóór 2026 het geval is. Over het algemeen zijn jojo-situaties beperkt(er) van toepassing voor de loon- en omzetbelasting. Desalniettemin zijn wel specifieke situaties voor de loon- en omzetbelasting mogelijk, waar de huidige renteregeling (te) hard uitpakt en het wetsvoorstel ruimte biedt om voor die situaties maatwerk te leveren en de belastingrente te verminderen. Het is de Orde niet duidelijk waarom de geautomatiseerde wijze van uitvoering in de weg staat aan de toepassing van dit voorgestelde maatwerk. Uitgangspunt van dit maatwerk is immers dat belastingplichtigen hierom zelf moeten verzoeken. De Orde verzoekt om de hiervóór beschreven oplossing door te voeren dan wel nader toe te lichten waarom dit niet kan.

Het voorgestelde artikel 30ia lid 4 AWR bepaalt dat bij ministeriële regeling diverse zaken bepaald kunnen worden. De Orde verzoekt om de concept-ministeriële regeling gedurende dit wetgevingsproces te publiceren, zodat deze onderdeel kan uitmaken van de parlementaire beraadslaging.

Ten slotte is voorgesteld dat dit artikel van toepassing is op aanslagen die nog niet onherroepelijk vaststaan op het moment dat de Fiscale Verzamelwet 2023 in werking treedt op 1 januari 2023. De Orde vraagt hoeveel belastingplichtigen door het vervallen van het jojo-beleid² in 2017 thans tussen wal en schip zijn gevallen, terwijl uit de MvT volgt dat de uitkomst van de huidige belastingrenteregeling bij een jojo-situatie niet in lijn is met de verzuimgedachte. De Orde verzoekt hierop nader in te gaan.

5.1 Aanvullende situaties die zich voor maatwerk lenen

In de artikelsgewijze toelichting wordt een aantal situaties genoemd waarin beoogd wordt maatwerk te leveren ten aanzien van de belastingrente. In de optiek van de Orde lenen de volgende situaties zich ook voor maatwerk ten aanzien van de belastingrente. Het gaat onder andere om situaties waarin ook sprake is van ‘communicerende vaten’. De Orde vraagt dan ook of in de beschreven situaties eveneens zal worden voorzien in een mogelijkheid tot maatwerk ten aanzien van de belastingrente.

---

² De (interne) tegemoetkoming dat bij vaststelling van de belastingrente in voorkomende gevallen rekening moet worden gehouden met een periode dat het verschuldigde bedrag reeds in bezit van de Belastingdienst was (bijvoorbeeld bij vaststelling van een te betalen bedrag, gevolgd door teruggaaf, gevolgd door een te betalen bedrag). Zie in dit verband ook HR 9 april 2021, ECLI:NL:HR:2021:439, en V-N 2021/17.23.

Afwijken ingediende aangifte

Onder de huidige belastingrenteregeling is het zo dat, als de aangifte een (bij) te betalen bedrag aan bijvoorbeeld inkomsten- of vennootschapsbelasting laat zien, de aangifte in de zin van de belastingrenteregeling tijdig is ingediend en de inspecteur de aanslag conform de aangifte oplegt, er geen belastingrente wordt berekend over de te betalen belasting. Wijkt de inspecteur echter af van de aangifte, wordt wel belastingrente gerekend en wel over het volledige bedrag van de (bij) te betalen belasting, dus ook over het bedrag aan (bij) te betalen belasting dat al uit de aangifte volgt. Stel uit de aangifte volgt een (bij) te betalen bedrag aan belasting van 1.000 euro en de inspecteur wijkt hiervan af en er moet 1.200 euro belasting worden (bij)betaald, dan wordt nu de belastingrente berekend over de volle 1.200 euro terwijl belastingplichtige enkel in verzuim is voor 200 euro. De Orde is derhalve van mening dat de belastingrente alleen berekend dient te worden over het extra bedrag aan belasting dat het gevolg is van de afwijking van de aangifte door de inspecteur, oftewel over de extra 200 euro. De Orde verzoekt toe te lichten of deze situatie onder het voorgestelde maatwerk gaat vallen.

Fiscale eenheid

In de artikelsgewijze toelichting bij artikel 30ia AWR wordt (in voorbeeld 8) de situatie beschreven waarin, door voeging in de fiscale eenheid voor de Vpb, het boekjaar van de dochtermaatschappij wordt verkort. Bij de dochtermaatschappij wordt, kort gezegd, belastingrentevermindering gegeven, voor zover de Vpb over het verkorte boekjaar reeds bij haar was geheven. Door de voeging in de fiscale eenheid en daarmee het toerekenen van het belastbaar inkomen van de dochtermaatschappij aan de moedermaatschappij, zal (doorgaans) de te heffen Vpb bij de moedermaatschappij van de fiscale eenheid toenemen. Bij het opleggen van een (voorlopige) aanslag Vpb bij de moedermaatschappij van de fiscale eenheid, zou zich een situatie kunnen voordoen, waarin belastingrente wordt berekend over Vpb die reeds bij de dochtermaatschappij op voorlopige aanslag was geheven. Kan in de beschreven situatie ook worden voorzien in een mogelijkheid tot maatwerk ten aanzien van de belastingrente?

Bedrijfsfusie

In de situatie dat:

- (i) een Nederlandse vaste inrichting van een buitenlandse vennootschap wordt ingebracht in een Nederlands (binnenlands belastingplichtige) vennootschap, of
  - (ii) een Nederlandse vennootschap zijn onderneming of een deel van zijn onderneming overdraagt aan een buitenlandse vennootschap waarna de overgedragen onderneming een Nederlandse vaste inrichting gaat vormen van de buitenlandse vennootschap,
- kan bij de overdrager reeds belasting zijn geheven over winst, die ziet op de periode na de bedrijfsfusie en uiteindelijk bij de overnemer wordt belast. Kan in deze situatie ook worden voorzien in een mogelijkheid tot maatwerk ten aanzien van de belastingrente?

Juridische fusie (met terugwerkende kracht)

Bij een juridische fusie (met terugwerkende kracht) gedurende het jaar, kan bij de verdwijnende vennootschap reeds belasting zijn geheven over winst, die ziet op de periode na (de effectieve datum van) de fusie en uiteindelijk dus bij de overblijvende vennootschap wordt belast. Kan in deze situatie ook worden voorzien in een mogelijkheid tot maatwerk ten aanzien van de belastingrente?

Transfer pricing correcties

Ingeval transfer pricing correcties binnen Nederland worden gemaakt, kan dit ertoe leiden dat bij de ene vennootschap reeds belasting is geheven over winst die uiteindelijk aan een andere vennootschap wordt toegerekend en bij die laatgenoemde vennootschap wordt belast. Kan in deze situatie ook worden voorzien in een mogelijkheid tot maatwerk ten aanzien van de belastingrente?

5.2 Rente over betalingstermijn en (minimum) rentepercentage

De Orde merkt op dat de wetgever een bewuste keuze maakt om het maatwerk van de belastingrenteregeling niet aan te passen naar de belastingrente over de betalingstermijn. Over de betalingstermijn is (en blijft) belastingrente verschuldigd, óók indien de belasting direct wordt betaald. Ook wordt in het wetsvoorstel het minimumrentepercentage niet aangepast (lees: verlaagd). De Orde is van mening dat dergelijke aanpassingen bijdragen aan het in lijn brengen van de regeling met de verzuimgedachte die aan de regeling ten grondslag ligt. De Orde verzoekt nader te motiveren waarom deze elementen van de regeling niet worden aangepast.

6. Uniformeren termijnen vereenvoudigd derdenbeslag

De Orde ziet de uniformering van de termijnen voor vereenvoudigd derdenbeslag als een verbetering van de rechtsbescherming.

De Orde ziet in bredere zin ruimte voor verbetering van de rechtsbescherming bij invordering van belastingen en vraagt in dit kader aandacht voor het volgende. Een bezwaarschrift wordt aangemerkt als een verzoek om uitstel van betaling.³ De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift bedraagt 6 weken, terwijl voor diverse belastingaanslagen een betalingstermijn geldt van korter dan 6 weken. Dit kan ertoe leiden dat een belanghebbende reeds geconfronteerd wordt met invorderingsmaatregelen, op het moment dat hij een bezwaarschrift indient dat mede strekt tot een verzoek om uitstel van betaling. De Orde verzoekt deze ongewenste samenloop te regelen, zodat geen invorderingsmaatregelen (meer) worden getroffen, zolang de bezwaartermijn nog niet is geëindigd.

---

³ Paragraaf 25.2.2 Leidraad Invordering 2008.

7. Tegemoetkoming schrijnende situaties

De Orde stelt voorop dat het een goede zaak is dat de wetgever een voorstel doet dat bijdraagt aan de maatschappelijke oproep tot het toepassen van de menselijke maat.

In de MvT wordt beschreven dat de belastingschuldige gegevens moet verstrekken waaruit blijkt dat sprake is van een schrijnende situatie of onbillijkheid van overwegende aard waarvoor deze uitstelfaciliteit is bedoeld. De Orde verzoekt de wetgever nader toe te lichten welke gegevens bedoeld worden.

Uit de MvT en de artikelsgewijze toelichting volgt dat de ontvanger bij de toekenning van dit uitstel van betaling in principe de voorwaarde verbindt dat de belastingschuldige voldoende zekerheid stelt. Zo wordt aangegeven dat bij de verkrijging van een woning de zekerheid bij voorkeur een hypotheekrecht ten behoeve van de ontvanger zal betreffen. De Orde verzoekt in te gaan op de vraag in hoeverre dit een reële mogelijkheid is, indien de woning reeds bezwaard is met een recht van hypotheek ten behoeve van de bank. Tevens verzoekt de Orde nader toe te lichten welke andere zekerheden kunnen worden verstrekt. In de MvT is beschreven dat in de ministeriële regeling wordt opgenomen dat de ontvanger in bepaalde schrijnende situaties of bij bepaalde onbillijkheden van overwegende aard niet eist dat er zekerheid wordt gesteld. De Orde verzoekt nader aan te geven wanneer hiervan sprake zal zijn.

8. Aanvullende suggesties

8.1 *Kwalificerende buitenlandse belastingplicht (art. 7.8 Wet IB 2001)*

De Orde constateert dat artikel 7.8 Wet IB 2001 nog niet in lijn is gebracht met de aangepaste regeling van de kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen naar aanleiding van het Spaanse voetbalmakelaarsarrest van het Hof van Justitie EU.⁴ Het genoemd arrest van het Hof van Justitie is “*voortuitlopend op wetgeving*” verwerkt in het beleidsbesluit van 3 december 2019, met terugwerkende kracht tot en met de datum van het arrest (9 februari 2017).⁵ De Orde constateert evenwel dat de aangekondigde wetgeving tot op heden niet is verschenen en beveelt daarom nogmaals aan artikel 7.8 Wet IB 2001 in overeenstemming te brengen met de jurisprudentie van het Hof van Justitie EU en wel, zoals eerder toegezegd, met terugwerkende kracht tot en met de datum van het arrest van het Hof van Justitie EU. De Orde merkt op dat op 19 mei 2021⁶ is aangegeven: “*De precieze reikwijdte van dit arrest voor de wettelijke regeling voor kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen was en is ook nu nog niet voldoende duidelijk*”. De Orde verzoekt aan te geven wanneer die reikwijdte wel duidelijk wordt en wat het tijdsfad is voor codificatie.

⁴ HvJ EU 9 februari 2017, C-283/15, ECLI:EU:C:2017:102.

⁵ Besluit Inkomstenbelasting. Buitenlandse belastingplichtigen; Pro-rata-aftrek persoonlijke aftrekposten en tegemoetkomingen als niet is voldaan aan de 90%-eis, 3 december 2019, nr. 2019-184103, Staatscourant 2019, 66192.

⁶ Nota nav Verslag, Kamerstuk 35 708, Fiscale Verzamelwet 2022, nr.6.

8.2 Aanpassen WKR-eindheffingstarief (art. 31a lid 2 Wet LB) aan de tariefsverlaging die 1 januari 2020 is doorgevoerd

De Orde merkt op dat, ondanks de verlaging van de inkomstenbelastingtarieven in box 1 per 1 januari 2020, het eindheffingstarief in de werkkostenregeling ongewijzigd op 80 procent is gehandhaafd. Het percentage van 80 is ooit bedacht als ‘midentarief’ en berust op een gemiddeld enkelvoudig tarief van 44,4 procent dat bij de invoering is afgestemd op de toentertijd geldende belastingtarieven met 52 procent als hoogste tarief. Naar de mening van de Orde staat dit percentage thans niet meer in verhouding tot de huidige tarieven. Ook het tarief van de eerste schijf is in de afgelopen jaren steeds verder gedaald (2020 nog 37,35%, 2022: 37,07%). De Orde verzoekt dan ook om het gemiddelde belastingpercentage, zoals dat in 2022 geldt, als uitgangspunt te nemen voor een herijking van het tarief van de WKR. Naar de mening van de Orde is een eindheffingstarief van 75 procent consistent en meer in balans met de huidige tabeltarieven.

8.3 Inhoudingsvrijstelling dividendbelasting (art. 4a Wet DB 1965)

In de Fiscale vereenvoudigingswet 2017 is, na aanneming van de motie-Van Vliet,⁷ in artikel 4a van de Wet op de dividendbelasting 1965 (Wet DB 1965) een nieuwe inhoudingsvrijstelling geïntroduceerd voor lichamen die niet aan de heffing van vennootschapsbelasting zijn onderworpen, zoals pensioenfondsen, stichtingen, verenigingen en overheidslichamen die geen materiële onderneming drijven. Voor deze lichamen geldt thans de teruggaafregeling van artikel 10 Wet DB 1965, wat voor deze lichamen leidt tot een liquiditeitsnadeel en tot het onnodig rondpompen van geld. De inwerkingtreding van deze inhoudingsvrijstelling zou plaatsvinden bij koninklijk besluit, omdat dit pas mogelijk was, nadat deze inhoudingsvrijstelling in de digitale ICT-systemen van de Belastingdienst was verwerkt.⁸

In zijn brief van 5 april 2018⁹ heeft de toenmalige staatssecretaris van Financiën aangegeven inwerkingtreding van deze inhoudingsvrijstelling niet verder door te zetten, omdat toen nog het voornemen bestond om de dividendbelasting volledig af te schaffen en dit niet opwoog tegen de kosten die moesten worden gemaakt om de ICT-systemen van de Belastingdienst geschikt te maken voor deze inhoudingsvrijstelling. Gelet op de ontwikkelingen destijds – de voorgenomen afschaffing van de dividendbelasting – was dit alleszins logisch. Inmiddels is echter al enige tijd duidelijk dat de dividendbelasting niet is of zal worden afgeschaft.

Derhalve meent de NOB dat het tijd wordt dat deze inhoudingsvrijstelling van artikel 4a Wet DB 1965, die immers wet is, zo spoedig mogelijk in werking te laten treden. Er is inmiddels voldoende tijd verstreken om deze vrijstelling in de ICT-systemen van de Belastingdienst te verwerken. De ratio van deze vrijstelling – het voorkomen van liquiditeitsnadeel en het onnodig rondpompen van geld, wat ook de aanleiding was voor het amendement – geldt thans immers nog steeds.

⁷ Kamerstukken II 2014/15, 34220, nr. 9.

⁸ Kamerstukken II 2016/17, 34554, nr. 3, p. 6, bijlage.

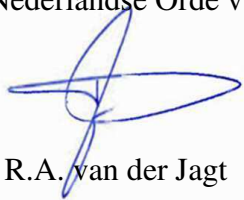
⁹ Fiscale moties en toezeggingen Tweede Kamer, met kenmerk 2018-0000049236.

9. Tot slot

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten. Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de staatssecretaris van Financiën.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen